

Weblog juni 2014

‘Lang leve de afwijking!’

Over ons onvermogen om met verschil te kunnen omgaan en de relatie met onze regeldrift.

‘Het nieuwe handboek voor de psychiatrie de zg. DSM-5 is een hedendaags etiquetteboek’, zegt Trudy Dehue in het interview in NRC onlangs¹. Gedragingen van mensen worden beschreven als afwijkingen. ‘Wetenschappers en bedrijven beïnvloeden met hun eigen waarheden ons beeld van de werkelijkheid’.

Wat is dat toch met onze behoefte om overal etiketten op te plakken?

Anne-Mei The² levert ook regelmatig een bijdrage aan deze discussie door te beschrijven waarin we doorslaan als we het over dementie hebben. Waarom kunnen we niet omgaan met het ouder worden van het lichaam en – dus ook - de hersens? Waarom zegt een vriendin tegen mij ‘Jouw moeder heeft dementie, ik weet het zeker!’? Wat helpt het mij, en wat helpt het mijn moeder om zoiets te zeggen? Komt dat niet voort uit háár behoefte om dit vraagstuk in een hokje te stoppen? En waarom heeft zij dat nodig?

Dat zijn gedachten die mij bezig houden. Mijn ouders zijn in staat om met veel liefde elke dag weer samen te beleven. Als je daarnaar kijkt, wat heeft het dan voor zin om te oordelen en – nog erger – een etiket te plakken?

Hebben we het vermogen om het leven te nemen zoals het komt en dat als uitgangspunt te nemen voor ons eigen handelen, verloren?

Het lijkt erop. Niet voor niets dat bij elke ramp als eerste wordt geroepen dat de overheid in gebreke is gebleven. Vroeger zorgde God voor ons, nu de overheid. En als het niet gaat zoals wij willen, worden we boos.

We hebben verleerd om 'met de tragiek van het leven' om te gaan zoals Paul Frissen³ het verwoord.

Niet voor niets horen we de laatste jaren zo vaak de kreet dat leiders hun moreel kompas kwijt zijn. Niet alleen burgers, maar ook bestuurders moeten leren de valse schijn van bescherming of helderheid die regelgeving met zich meebrengt los te laten. We moeten weer leren om te gaan met het onverwachte. Dat onverwachte kan pijnlijk zijn, maar ook heel mooi! Om dat te kunnen – zo te leven - moet je wel je eigen koers kennen en daarin transparant kunnen zijn.

Precies het type leiderschap dat de wereld nodig heeft!

Wie durft?

Reacties: worden op prijs gesteld!

[@mluyer](#)

marianneluyter@mli-intermanagement.nl

www.waardegedrevenleiderschap.nl

¹ Lang leve de afwijking, interview met Trudy Dehue, NRC 14 juni 2014

² We moeten leren omgaan met aftakeling, Anne-Mei The, interview NRC 14 juni 2014

³ De fatale staat, Paul Frissen, Van Gennip 2013